

عنوان مقاله:

ماهیت تحلیل در سیاست خارجی

محل انتشار:

فصلنامه روابط خارجی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

سید جواد طاهایی

خلاصه مقاله:

چرا تحلیل های ما از سیاست خارجی ایران همواره و ازجمله در دوران جمهوری اسلامی، فایده و کارآیی کافی برای دستگاه دیپلماسی ایران نداشته است؟ یک پاسخ آن است که رسیدن به یک مبنای ایرانی تجربه شده در تحلیل های سیاست خارجی، فقط با اولویت دادن به مصلحت دولت و در این زمان، مصلحت دولت جمهوری اسلامی ممکن می شود. اگر بکوشیم به سیاست خارجی کشور خود و تحولات سیاست بین الملل از موضعی کلی و جهان-باورانه بنگریم، اگر بخواهیم آن را بدون ارتباطی حساسیت مند با نهاد دولت خود در نظر بگیریم، اگر آنها را کمابیش مرتبط با دیپلماسی دولت موجود کشورمان در نظر بگیریم، به عنوان یک "انسان طبیعی" یا بشریتی عمومی و جهانی به سیاست خارجی کشورمان نگریسته ایم؛ این داور و قضاوت از آن روست که نمی توان همزمان انسانی ملی و جهانی بود، یا نمی توان همزمان تصویری ملی و جهانی داشت؛ وانگهی، نمی توان اول فردی جهانی و سپس فردی ایرانی بود بلکه فقط می توان اول ملی یا بومی و سپس جهانی بود.

کلمات کلیدی:

تحلیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1217425>

